

דף סג:

ו"ד סימן פב סעיף ב עין משפט ב.ג.ד.
עין לעיל דף סב. עין משפט א

ו"ד סימן פר סעיף א עין משפט ה.

- א. אם לביצה יש שני ראייה חדין או כדיין או שהיה לה חלמון הצחוב מבחוץ והחלבן מבעניהם בידוע שהיא ביצת עוף טמא **ה**, ואפילו יאמר המוכר **ו** שהם מעוף תהור אין סומcin עליו.
- ב. אם ראשו אחד כד ועגול וראשו השני חד **ב** ועגול והחלבן מבחווץ וחלמון מבעניהם **ג** אפשר שהוא ג"כ ביצת עוף טמא וע"כ שואל לצד ישראל **ד** המוכר אם יאמר לו של עוף פלוני הוא **ה** ואנו מכירים שאותו עוף תהור סומך עליו. אבל אם אמר של עוף תהור ולא אמרשמו אינו סומך עליו.
- ג. משום כך אין לוקחים ביצים מן הנכרי אלא א"כ היה מכיר הביצים

- ה.**مبرירתהה בחולין ס"ד. ורמב"ם בפ"ג ממאכליות אסורות.
- ו.** אפילו ישראלי בחזקת כשרותיהם מעוף פלוני ואנו מכירים שעוף תהור הוא אין סומcin עליו, ואפילו יראה לנו העוף ויאמר מעוף זה ואנו יודעים שהוא טהור איןנו נאמן שודאי משקר, ואפילו יבואו שני עדדים כשרים וישבעו שהוא מעוף תהור איננו ש"ץ ס"ק א'. וכף החיים אותן ב.
- ז.** אפילו בהבדל דק בניהם מהני והיה מעשה ובדקו וע"פ זה הכשירו. כף החיים אותן ד'.
- ח.** ביצה שיש לה ב' חלמוני בתוך ביצה גדולה אפילו עם קליפתה מותרת. שם באות ז' בכה החיים. תרגגולת כשפוקת מלחתיל ביצים מטילה ביצה קטנה פחותה מגוז ועגול בכדור והוא יכולה החלבן מבלי חלמן והוא כשרה והוא שנמצאת בביתו בלבד תרגגולים אבל אין סומcin על המוכר כשהיא בפה סימני תהרה. כף החיים אותן ז'.
- ט.** דעת מר"ן השו"ע כהרמב"ם דודוקא לישראל אפילו אינו מוחזק בכשרות נאמן, אבל בעכו"ם לעולם אין סומcin עליו, אבל דעת הרמב"ן אפילו גוי סומcin עליו וזה מה שהוסיף הרמ"א כאן אפילו גוי, וכותב הש"ץ בס"ק ב' דcken עיקר. אבל הפר"ח באות ב' הסכים לדעת הרמב"ם והשו"ע שקבלנו הוראותיו.
- י.** אבל של עוף סתם אין לו חשש אם יבאו עוף תהור ויראו לו שאין הביצים דומים שיאמר להם עוף אחר ארמותי לכם משא"כ בעוף פלוני יראה. ש"ץ ס"ק ג'. גם אם יאמרשמו ואין אנו מכירין אין לסמק עליו. ט"ז ס"ק ב'.

ויש לו בהם טביעה עין **ר** שהם ביצי עוף תהום שמכיר אותו. אבל אין חוששין להם שהם הם ביצי נבלה או טריפה **ר**.

-
- ג. אבל לדעת הרמב"ן והרמ"א דגם גוי נאמן א"צ הכרה בטביעות עין. ש"ך ס"ק ד'.
- ד. דברת רובא אולין ורוב ביצים כשרים הם. ט"ז ס"ק ד'. וש"ך ס"ק ה'.